

Nr 105.

Av herrar **Bäcklund** och **Fast**, om pension åt förra städerskan
Beda Elisabet Linderman.

Beda Elisabet Linderman i Nässjö har varit anställd därstädes som städerska vid statens järnvägars trafikavdelnings överliggningsrum för tågpersonal fr. o. m. den 1 oktober 1910 t. o. m. den 1 oktober 1927 = 17 år och har på grund av sjukdom måst lämna denna sin anställning.

Avlöningsförmånerna, som utgått för detta arbete, ha under tiden varierat mellan lägst 93 kronor och högst 150 kronor per månad jämte fri bostad om ett rum och kök, vedbrand och lyse.

Arbetet har varit mycket krävande och omfattat: 11 överliggningsrum, 2 tvättrum jämte korridorer, förstugor m. m., beläget i två hus. Då ingen värmeledning finnes, så har i städningsarbetet ingått att elda i en mängd kakelugnar och kaminer för lokalernas uppvärmning. Själva städningsarbetet har varit särdeles betungande därigenom, att förutom nattöverliggningarna i bäddade sängar, s. k. dagöverliggningar varit ordnade i samma rum, vilket gjort att bäddning och städning måst utföras två à tre gånger om dagen i varje säng och rum. Härtill komma besvärigheterna med att hålla reda på samt förvara sänglinne och handdukar, så att var och en fått sitt, då det är fråga om hundratals personer, som använda sig av överliggningen därstädes. Trots den låga avlöningen, som utgått för allt detta arbete, har en del av densamma måst användas till lön och mat för biträde.

Då ifrågavarande befattningshavare efter så lång och krävande tjänstetid nödgats lämna sin tjänst till följd av sjukdom, synes det överensstämma både med rättvisa och billighet om en mindre pension tillerkännes från avgången ur tjänsten. Såsom jämförelse kan nämnas, att befattningshavare, som är tillförsäkrad pension, erhåller, oberoende av tjänstetidens längd, minst 75 % av hel pension, då avgången ur tjänsten sker av sådan anledning.

Därest samma beräknings sätt tillämpas i detta fall, skulle senast utgående avlöning jämte naturaförmånerna, om dessa beräknas till 500 kronor per år, hel pension utgöra 1,452 kronor och 75 % därav 1,089 kronor. Men då inga pensionsavgifter erlagts, torde pensionen böra något reduceras, varför jag föreslår, att pensionen i detta fall måtte beviljas till ett belopp av 1,020 kronor per år.

Åldersbetyg, läkarintyg och intyg över anställningen kommer jag att överlämna till vederbörande utskott.

På grund av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att förra städerskan vid statens järnvägars överliggningshus i Nässjö, Beda Elisabet Linderman, må från och med den 1 oktober 1927 under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 1,020 kronor, att utgå av statens järnvägars trafikmedel.

Stockholm den 19 januari 1928.

Helge Bäcklund.

Erik Fast.
